

Resum activitat artística de Jordi Alumà Masvidal

Jordi Alumà i Masvidal (Barcelona, 1924) pertany a una família d'artistes: des del seus dos avis (un -Alumà- dibuixant-litògraf i l'altre -Masvidal- escultor) fins al seu pare, Josep Alumà, que va ser pintor i destacat cartellista.

Comença els estudis artístics l'any 1937 amb l'escultor Coscolla, però ràpidament s'introdueix en el món de la pintura i treballa com aprenent als tallers del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

Posteriorment estudia a l'Escola Massana, i va ser deixeble de Francesc Labarta i Antoni Gelabert. La seva primera exposició és el 1948, a la galeria Argos de Barcelona, on presenta retaules de tema religiós, una tècnica, la del retaule, que havia après amb el pintor salesià d'origen italià Petruccio Canzio. A aquesta primera mostra li succeiran altres per tot el món, en països com Suïssa, Japó, Estats Units, França o Brasil. A Barcelona, exposa a la Sala Parés, una de les galeries d'art més importants de la capital catalana, per primera vegada l'any 1958 i ho fa amb una de les últimes produccions en retaules religiosos.

A partir d'aquí deixa enrere el tema religiós i coincidint amb la seva estada a Amsterdam inicia un nou estil basat en estructures geomètriques i fent us de la pintura al tremp d'ou. Va ampliar la seva formació amb estades a Itàlia, Holanda, França i Estats Units.

L'any 1962 exposa a la F.A.R. Gallery de Nova York, ala Gress Gallery de Whashington i a la Kasman Heman Gallery de Chicago; el 1963 a l'Stefan Silagy Gallery de Nova York; el 1964 a la Beilin Gallery de Nova York; el 1965 a la Cristal Home de Beberly Hills; i el 1967 al Museu Rath de Ginebra. Paral·lelament fa voleiar les seves cometes (fetes de paper de seda i canya) des de dalt de l'Empire State Building i del Rockefeller Center, des de la base de l'obelisc de Washington, de la Plaça de la Concòrdia de París, de Trafalgar Square de Londres, del pont del Mont Blanc de Ginebra i des dels terrats de Barcelona.

És en aquesta dècada dels seixanta, doncs, és quan abraça la maduresa, caracteritzat per una figuració de temàtica desportiva: el 1965 obté el Primer Premi a la VI Biennal de l'Esport a Belles Arts i elabora vuit grans murals, que portaran el nom de 'suite olímpica', per decorar la seu madrilenya de la Delegación Nacional de Deportes, dos dels quals són exposats als Jocs Olímpics de Mèxic (1968) i la totalitat a la Sala Parés (1969). També treballa en una 'segona suite olímpica' per als Jocs de Los Angeles (1984) i que serà presentada a Barcelona el maig d'aquell any i posteriorment a la Justin Gallery de Los Angeles. Igualment les seves obres decoren el saló presidencial del Comitè Olímpic Internacional de Lausana, així com l'encàrrec de la celebració del Centenari del Real Club Esportiu Español. Ja el 1992, Jordi Alumà crea una 'tercera suite olímpica' en el marc dels Jocs Olímpics de Barcelona amb un conjunt de 27 obres. L'any 1998 presenta un seguit de retaules durant els Jocs Olímpics d'Hivern celebrats a Nagano en el que es considera la seva 'suite olímpica de la neu'.

Resum activitat artística de Jordi Alumà Masvidal

També destaquen els murals a l'Arxiu de Comptes del Palau de la Generalitat de Catalunya, realitzats entre 1974 i 1975, i els de les oficines del Banco Atlántico a Nueva York, el 1983. El 1977 aconsegueix el Primer Premi de la Bienal Internacional de l'Art en l'Esport per al seva obra Eqüestre.

L'any 2000 comença a treballar sobre paper japonès i amb pintura a pastel abandonant així després de setanta anys els retaules i la pintura al tremp d'ou. Els actors principals són les flors, les fruites i les verdures.

A part dels premis citats a les bienals de l'esport, també ha obtingut el Sant Jordi de la Diputació de Barcelona (1956), el Ciutat de Barcelona (1978) i l'Ynglada Guillot (1980), així com la Creu de Sant Jordi l'any 2000.